

— nevaren eksperiment — vodstvu gledišča spričo dejstva, da so se predpustnemu času vedno delale koncesije in se bodo tako pri nas kot drugje, vendar ne moremo zameriti, da je seglo baš po njem. Sicer ne bi bilo škodilo, če bi se bilo to in ono izpustilo, a tolažilo nas je to, da se je čisto še bolj grešilo zoper zdravi okus! — Na Svečnico zvečer se je pela četrtič opereta „Girofle-Giroflá“, dne 7. februarja še enkrat „Carmen“, a dne 21. februarja popoldne „Zrinjski“. — Dne 27. febr. pa sta se peli prvič v sezoni Mascagnijeva opera „Cavalleria rusticana“ n Leoncavallova opera „Glumači“.

Dr. Fr. Zbašnik.

Jules Massenet: Werther. Goethejev svetovnoznani Werther je po Massenetovi prelepi operni skladbi dobro znan tudi muzikalnemu svetu, ki ga jako rad vpoštevata. Massenet je pač po svojem za fino, sladko, noblese polno muzikalnost usposobljenem talentu nekako poklican, da je baš on uglasbil mehkobo, ki je iščemo v Wertherjevi tragediji. Par bi mu utegnil biti le Čajkovski, s katerim ga veže umetniško sorodstvo, ki se nam javlja v Massenetovi glasbi tuintam, zlasti v vzornem izražanju ženske duše in ženskega srca. Zato je pač ravno tretje dejanje višek operi „Werther“, kjer se razkrije Lottino bitje v vseh potezah njenih ženskih lasnosti in ko dajejo dramatiški se stopnjujoče markantne situacije vpogled v boj, ki divja v njeni duši. Take situacije prijajo Massenetu, v njih najde ono, kar mu da vzklicati najboljšega, najnežnejšega v nežnem. Tehnično težavna zahteva opera Werther najskrbnejše priprave. V njej je orkester skrajno samosvoj; pevcu ne daje skoro nikakršne zaslombe, primoran je zanašati se na samega sebe. Uspeh predstave je zato odvisen od momentnega razpoloženja kakor kapelnikovega tako orkestrovega in solistov. To je tudi vzrok, da ni bil uspeh vsem reprizam enak. Prvenstvo med solisti gre gospodični Šipankovi kot inteligentni, znameniti interpretinji Lottine vloge, posebnega priznanja je vredna tudi gospodična Thalerjeva, ki je kot Zofija podala skrbno naštudirano partijo, v kateri je prišel njen glas do popolne veljave. Naslovna vloga Wertherja je dala uspeti g. Fiali kot liričnemu tenorju odlične vrednosti. Manjša vloga Alberta je bila poverjena izbornemu baritonistu g. pl. Vulakoviću.

Dr. Vl. Foerster.

Med revijami.

Izdanja „Društva hrvatskih književnika“ v Zagrebu. To društvo si je za l. 1909. sestavilo velik književni program, ki obeta za neverjetno nizko ceno obilo štiva. Izdajalo bo namreč: 1. (kakor doslej) svojo veliko mesečno revijo „Savremenik“, ki smo ga na tem mestu že večkrat omenjali. (Naročnina kakor doslej 12 K, za dijake in učitelje 10 K.) 2. Priredilo bo redno vsako leto izdajo šesterih knjig, obsegajočih sodobno hrvaško beletristiko, na 60 polah, v prednaročbi za 9 K. — „Savremenikovi“ naročniki pa dobe „Savremenik“ in teh šestero knjig za znižano ceno 18 K. (Društveni člani pa celo za le 12 K.) 3. Društvo bo objavljalo tudi izredna izdanja, književna in umetniška; ta bodo dobivali naročniki na ono dvojje publikacij za polovično, „Savremenikovi“ naročniki za $\frac{3}{4}$ ceno. — To je veliko podjetje, ki kaže mnogo poguma. Ker slovstva ni nikoli preveč in ker bogatost produkcije tudi poveča konsum, zato je želeti veliki akciji omenjenega društva povoljnega uspeha. Dolga vrsta hrvatskih književnikov je